

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.269 van 6 november 2012
in de zaak A. 203.052/XIV-33.853**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. XXX
2. XXX
3. XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hendrik Camerlynck
kantoor houdend te 8900 Ieper
Cartonstraat 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 28 december 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 70.769 van 28 november 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7998 van 25 januari 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerders hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Bricout, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Hendrik Camerlynck, die verschijnt voor de verweerders, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerders dienen op 3 augustus 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 23 augustus 2011 niet-ontvankelijk.

Op 28 september 2011 stellen de verweerders tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de hoger genoemde beslissing met een arrest van 28 november 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur op.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en voert vervolgens aan dat de wet geen ruimte laat voor interpretatie waar duidelijk wordt gesteld dat het identiteitsdocument of de motivering tot vrijstelling bij de aanvraag moet worden gevoegd. De verzoekende partij verwijst ook naar 's Raads arrest nr. 214.351 van 30 juni 2011 en naar bepaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, al werd artikel 9ter van de Vreemdelingenwet pas door de wet van 29 december 2010 gewijzigd in de zin dat het bewijs van identiteit of vrijstelling “bij de aanvraag” moet worden gevoegd. Het oordeel in het bestreden arrest dat de verzoekende partij rekening had moeten houden met het identiteitsdocument dat niet bij de aanvraag om machtiging tot verblijf doch pas naderhand met een brief van 11 augustus 2011 als aanvullend stuk werd overgemaakt, vormt volgens de verzoekende partij een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het oordeel dat het kennelijk onredelijk was om geen rekening met dat stuk te houden bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing, vormt een foutieve toepassing van dat algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De verzoekende partij besluit dat de voorwaarde van het aantonen van de identiteit van de vreemdeling op het ogenblik van het indienen van de aanvraag moet worden beoordeeld, zonder dat het naderhand indienen van identiteitsbewijzen nog tot de ontvankelijkheid van de aanvraag kan leiden.

5. De verweerders stellen in de memorie van antwoord dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing moet worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur op het ogenblik van het nemen van die beslissing kon beschikken. Daarom moet redelijkerwijze rekening worden gehouden met een identiteitsdocument dat wordt neergelegd na de aanvraag doch vóór het ogenblik waarop de beslissing wordt genomen.

6. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij toe dat het standpunt van de verweerders niet kan worden gevolgd in het licht van de “documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde” bij een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

7.1. Met de aanvankelijk bestreden beslissing werd de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard omdat de betrokkene in de aanvraag geen identiteitsdocument voorlegt noch een bewijselement of bewijselementen die voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 9ter, § 2, eerste en tweede lid.

Met het bestreden arrest wordt die beslissing vernietigd omdat de huidige eerste verweester na de aanvraag van 3 augustus 2011 met een brief van 11 augustus 2011 een identiteitsdocument had opgestuurd, zodat “derhalve (kan) worden gesteld dat het identiteitsdocument bij de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 3 augustus 2011 werd gevoegd en bijgevolg als een integraal onderdeel van deze aanvraag dient te worden beschouwd”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen acht het kennelijk onredelijk dat geen rekening werd gehouden met het op 11 augustus 2011 voorgelegde stuk.

7.2. Artikel 9ter, § 2, van de Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door artikel 178 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I), bepaalt dat de vreemdeling “bij zijn aanvraag” zijn identiteit aantoont en dat de vreemdeling die wat dat betreft van een vrijstelling geniet, dit uitdrukkelijk aantoont “in de aanvraag”. Artikel 9ter, § 3, 2°, van die wet bepaalt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart indien, “in de aanvraag”, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de in § 2 bepaalde wijze of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat.

Hieruit volgt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk moet worden verklaard wanneer zij niet vergezeld was van een identiteitsdocument of van de motivering die toelaat de betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 2, derde lid, van de Vreemdelingenwet. De zogenaamde “documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde” wordt dus gesteld op het

ogenblik van het indienen van de aanvraag. Het wordt niet betwist dat de aanvraag is ingediend op 3 augustus 2011 en dat het identiteitsdocument pas op 11 augustus 2011 werd opgestuurd. De overweging in het bestreden arrest dat de huidige verzoekende partij op het ogenblik van de aanvankelijk bestreden beslissing kennis had van het identiteitsdocument van de huidige eerste verweerster en dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing moet worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur op het ogenblik van de beslissing kan beschikken, kan geen afbreuk doen aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Die ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag, te dezen dus op 3 augustus 2011. Het eerste middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 70.769 van 28 november 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 4. De verweerders wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes november tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen